

**Prof. dr
Rudolf P. Hotz
1905 – 1979.**

Sa izvanrednim žaljenjem, primili smo vijest, o odlasku profesora Hotza sa švicarske, evropske i svjetske ortodontske scene.

Sjetimo se, u ovom trenutku, života i djela ovog velikog umjetnika ortodoncije. Rođen je 1905. u Zürichu, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Studij medicine polazio je u Zürichu, Beču i Parizu. Nakon toga, pohađao je i nastavu za zubne liječnike i položio završni ispit. U razdoblju između 1932. i 33, stekao je postdiplomsku edukaciju u Bonnu, Düsseldorfu, Braunschweigu, Berlinu i Stocholmu. Navedena znamenita učilišta i njihovi protagonisti predstavljaju najkvalitetniji ambijent, koji je, željan znanja, mogao izabrati.

Nakon kratkog vremenskog razdoblja (1933 — 1935), kad je bio u privatnoj praksi sa svojim ocem, također zubnim liječnikom, započinje sa akademskom karijerom. Najprije, od 1935. do 1943, radi kao viši asistent Kirurško-polikliničkog odjela Zubno-liječničkog instituta u Zürichu, zatim habilitira, organizira i vodi Ortodontski odjel. Godine 1946. postaje profesorom ortodoncije i dječje i preventivne stomatologije, osniva i taj odjel i odgaja svoje prve suradnike.

Uz opsežan nastavni rad, publicira brojne radove, kojih se broj, zajedno sa objavljenim monografijama, penje na više od devedeset. U svojim radovima, publiciranim u prominentnim časopisima, obrađuje pretežno problematiku iz uže domene kojom se bavi, no ne izostaju i iz šireg područja stomatologije. Od poznatih monografija, valja posebno izdvojiti jedan od trajnih ortodontskih bestsellera »Ortodoncija u dnevnoj praksi«, ediciju, koja je dosad doživjela četiri izdanja na njemačkom, a prevedena je i na španjolski, talijanski i engleski jezik.

Kako je i sam ranije polazio postiplomske tečajeve, tako je kasnije bio organizator brojnih skupova namijenjenih zubnom liječniku-praktičaru, koji su stekli po-

sebnu popularnost i tako održavali stalni kontinuitet. Uvijek je bio bliz praktičaru i stalno naglašavao potrebu suradnje specilista i općeg stomatologa. Bio je briljantan i mnogo traženi predavač i pedagog.

U svojoj supruzi, dr Margrit Hotz, imao je vjernog suradnika, napose na području ranog tretmana urođenih rascjepa, gdje je pronašao nove putove ortodonto-kirurškog zbrinjavanja pa je i time dao novi i značajni prilog ortodontskoj znanosti.

U privatnom životu bavio se mnogim sportskim aktivnostima, koje su mu davale snage i okrepe, za sve ono što je u životu postigao. Rezultat toga bila su brojna priznanja: bio je imenovan počasnim članom zubnoliječničkih, odnosno ortodontskih, stručnih organizacija i foruma Švicarske, Nizozemske, Britanije, Njemačke, Francuske, počasni član European Orthodontic Society, a izabran je i za dr hon. causa Northwestern University u Chicagu.

Njegove izvanredne organizatorske sposobnosti su rezultirale brojnim odgovornim funkcijama, od kojih valja posebno istaći činjenicu, da je kao prvi zubni liječnik, bio izabran za dekana Medicinskog Fakulteta u Zürichu, za mandatno razdoblje od 1961. do 1962.

Bliskost i neposrednost prof. Hotza, činjenica da je znao učiniti entuzijastima brojne ortodonte s različitih dijelova globusa, okolnost da je između ostalih odgojio i istaknute profesore, svoje nasljednike, uz bogatu literaturnu baštinu i duh, koji je stvorio i ostvario u svom Odjelu, daleko će premašiti njegov zemaljski život, iz kojeg je upravo otišao.

Slava i hvala profesoru Hotzu.

V. Lapter